

РЕШЕНИЕ

№ 16684

гр. София, 12.09.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 36 състав,
в публично заседание на 13.06.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Наташа Николова

при участието на секретаря Виктория Вълчанова, като разгледа дело номер **2670** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 и сл. от Данъчно-осигурително процесуалния кодекс (ДОПК).

Образувано е по жалба на К. П. Б., ЕГН: [ЕГН] от [населено място], подадена чрез адв. А. Г., против Ревизионен акт (РА) № Р-22002223002788-091-001/28.11.2023 г., издаден от Б. И. Б. на длъжност Началник на сектор, възложил ревизията и С. Д. Ц. на длъжност главен инспектор по приходите – ръководител на ревизията, потвърден с Решение № 165 от 05.02.2024 г. на директора на Дирекция „ОДОП“ – [населено място] при ЦУ на НАП, с който са установени задължения за годишен и авансов данък на ЕТ по Закона за данъците върху доходите на физическите лица /ЗДДФЛ/ в размер на 18 404,22 лева за данъчен период от 01.01.2019 г. до 31.12.2021 г. ведно с лихвите за забава в размер на 5 078,44 лева.

Жалбоподателят твърди, че оспореният РА е нищожен, тъй като не е налице териториална компетентност на издателите му. Ревизията е възложена в нарушение на изискванията на чл. 112, ал. 2, т. 1 и т. 2 от ДОПК. В тази връзка се позовава на практика на ВАС. На следващо място излага доводи за незаконосъобразност на РА, като са развити подробни съображения. Счита, че представените писмени доказателства не са анализирани и не са установени всички относими обстоятелства, свързани със спорните правоотношения. Моли съда да постанови решение, с която да прогласи нищожността на процесния РА, алтернативно същият да бъде отменен изцяло като незаконосъобразен. Претендира присъждане на разноски.

В съдебно заседание оспораваният, чрез адв. Й., поддържа жалбата и моли същата да

бъде уважена с присъждане на разноски съгласно представен списък.

Ответникът – директор на дирекция „ОДОП“ С. при ЦУ на НАП, чрез процесуалния си представител юриконсулт М., излага становище за неоснователност на жалбата. Моли съда да я остави без уважение и да присъди в полза на Дирекция ОДОП при ЦУ на НАП - С. юриконсултско възнаграждение по представен списък.

Софийска градска прокуратура, редовно уведомена, не изпраща представител.

Административен съд София - град, като прецени процесуалните предпоставки за допустимост на жалбата, събраните доказателства по делото, по отделно и в тяхната съвкупност, и взе предвид доводите на страните, съобразно с разпоредбата на чл. 160 от ДОПК, прие за установено следното:

Със Заповед за възлагане на ревизия /ЗВР/ № Р-22002223002788-020- 001/11.05.2023 г., връчена на 16.05.2023 г., изменена със Заповед за изменение на ЗВР № Р-22002223002788-020-002/09.08.2023 г. и № Р-22002223002788-020-003/11.09.2023 г., издадени от Б. И. Б., на длъжност началник сектор „Ревизии“ при ТД на НАП В. Т., оправомощен на основание чл. 112, ал. 2, т. 1 от ДОПК със Заповед № РД-01-245/05.05.2022 г. на директора на ТД на НАП С. и Заповед № 3-ЦУ-753/05.05.2022 г. и № 3-ЦУ-933/12.05.2023 г. на зам. изпълнителния директор на НАП, е възложено извършването на ревизия на К. П. Б. за установяване на задължения за годишен и авансов данък на ЕТ по ЗДДФЛ за периодите от 01.01.2019 г. до 31.12.2021 г.

За резултатите от ревизията е съставен Ревизионен доклад /РД/ №Р-22002223002788-092-001/27.10.2023 г., връчен на 30.10.2023 г. Срещу констатациите на РД, не е подадено писмено възражение на основание чл. 117, ал. 5 от ДОПК.

Ревизията приключва с Ревизионен акт /РА/ № Р-22002223002788-091- 001/28.11.2023 г., предмет на настоящето производство, издаден от Б. И. Б., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП В. Т. - орган, възложил ревизията и С. Д. Ц., на длъжност главен инспектор по приходите при ТД на НАП В. Т. - ръководител на ревизията, с които са установени задължения за годишен и авансов данък на ЕТ по Закона за данъците върху доходите на физическите лица /ЗДДФЛ/ в размер на 18 404,22 лева за данъчен период от 01.01.2019 г. до 31.12.2021 г. ведно с лихвите за забава в размер на 5 078,44 лева. Ревизията е повторна и е във връзка с Решение № 535/28.04.2023 г. на директора на дирекция ОДОП С..

В хода на ревизията с цел изясняване на факти и обстоятелства от значение за определяне на данъчните задължения на ревизираното лице и обезпечаване на необходимите доказателства, са извършени редица процесуални действия, които са подробно описани в констативната част на изготвения РД, неразделна част от РА, по смисъла на чл. 120, ал. 2 от ДОПК.

На основание чл. 37, ал. 2 и ал. 3, чл. 53 и чл. 56, ал. 1 от ДОПК са връчени Искания за представяне на документи и писмени обяснения от задължено лице /ИПДОЗЛ/, с които са изискани представянето на информация във връзка с извършваната търговска дейност, данни за организиране на последната, справка за закупените и продадени стоки, за начина им на получаване и съхраняване и др. В отговор са представени документи, подробно описани в РД.

С протокол са присъединени документи от проверка за установяване на факти и обстоятелства и от предходното ревизионно производство. На основание чл. 45 от ДОПК са извършени нови насрещни проверки на „ВЕРСУС ГРУП“ ЕООД, ЕИК[ЕИК]

и управителя И. Г. К. с ЕГН [ЕГН], обективирани в протокол. Изпратени са Искания за представяне на документи, сведения и писмени обяснения от трети лица /ИПДПОТЛ/ до „ЕКОНТ ЕКСПРЕС“ ООД, ЕИК[ЕИК]; „ИЗИПЕЙ“ АД, ЕИК[ЕИК]; „НЮКУОЛИТИ КОНСУЛТ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК]. С протокол са документирани проведени срещи с жалбоподателя и И. К.. От събрания доказателствен материал е формиран извод, че К. Б. е извършвал търговска дейност и е реализирал доходи от продажба на стоки, изпращани с куриерско дружество „ЕКОНТ ЕКСПРЕС“ ООД, оформяйки я като извършена от юридическото лице „ВЕРСУС ГРУП“ ЕООД.

Предвид установените данни за укрити приходи е изготвено уведомление по чл. 124, ал. 1 от ДОПК. Лицето е осведомено, че основата за облагане ще бъде определена по реда на чл. 122 от с.з. Установено е, че жалбоподателят се е занимавал с онлайн търговия на парфюми от 2012 г. Между него, в качеството на електронен търговец и „ЕКОНТ ЕКСПРЕС“ ООД - куриер е подписан договор на 06.02.2012 г., в който е упоменат следният сайт - www.bgparfum.net. През ревизираните периоди по този договор не са изплащани суми. От друга страна на 13.11.2017 г. между „ЕКОНТ ЕКСПРЕС“ ООД и „ВЕРСУС ГРУП“ ЕООД е подписан също договор за куриерски услуги. От куриерското дружество са предоставени справки, които съдържат данни за пощенски и куриерски пратки изпращани от дружеството, за получавани суми от наложени платежи и пощенски парични преводи.

От съществено значение органите по приходите приели факта, че описаните суми са събрани от жалбоподателя. В хода на настоящето производство на И. К. е връчено ново ИПДПОТЛ. След указания срок са представени копия на 13 фактури, трудов договор и 36 броя ПКО, приложени вече от страна на жалбоподателя.

Получена е информация от „ЕМАГ ИНТЕРНЕТЪНЪЛ“ ООД, съгласно която в периодите от 01.2019 г. до 12.2021 г. дружеството ежесечно е издавало на „ВЕРСУС ГРУП“ ЕООД фактури, платени по банков път. Банковата сметка, от която са направени преводите е разплащателна на „ИЗИПЕЙ“ АД, ЕИК[ЕИК] и се използва за служебни цели, т. е. по нея се извършват банкови преводи от клиенти на дружеството. От „ИЗИПЕЙ“ АД са представени справки за извършените плащания и банкови преводи в брой на каса от К. Б., чрез разплащателната сметка на дружеството. Получена е информация, че фактурите от „ЕМАГ ИНТЕРНЕТЪНЪЛ“ ООД са плащани от К. Б. като физическо лице.

Получена е информация и от „СУПЕРХОСТИНГ.БГ“ ООД, съгласно която дружеството има сключен договор за хостинг и домейни testerbg.com и testerbg.eu. Приложени са заверени копия на издадените фактури, доказателства за заплащането на хостинг услугите и съответната счетоводна информация. Съгласно получената информация от „ИЗИПЕЙ“ АД фактурите от „СУПЕРХОСТИНГ.БГ“ ООД отново са платени от К. Б..

Констатирано е, че липсват доказателства за предоставяне на парични средства /служебни аванси и др./ от „ВЕРСУС ГРУП“ ЕООД на жалбоподателя, с които да прави плащания за сметка на дружеството.

Мотивиран е извод за прикриване на търговската дейност на физическото лице с установените данни за „ВЕРСУС ГРУП“ ЕООД, и по-конкретно с липсата на доказателства за реално извършвана дейност от това дружество за периодите след 2017 г. В резултат на извършения анализ по реда на чл. 122, ал. 2 от ДОПК, ревизиращият екип признава като разход за извършваната дейност от К. П. Б. сума в размер на 5158,60лв., представляваща плащания от лицето във връзка с: покупки на

стоки от „Био Арома“ ЕООД, комисионни, по фактури от Емаг И. и услуги на СуперХостинг. Установени са задължения за годишен и авансов данък на ЕТ по Закона за данъците върху доходите на физическите лица /ЗДДФЛ/ в размер на 18 404,22 лева за данъчен период от 01.01.2019 г. до 31.12.2021 г. ведно с лихвите за забава в размер на 5 078,44 лева.

В срока по чл. 152, ал. 1 от ДОПК от ревизирания субект до директора на дирекция ОДОП е постъпила жалба срещу констатациите на органите по приходите в процесния РА, с вх. №94-К-357/29.11.2023 г. по регистъра на ТД на НАП [населено място].

След като е разгледал възраженията на жалбоподателя с Решение № 165/05.02.2024 г. Директора на Дирекция ОДОП, ЦУ на НАП [населено място], е потвърдил изцяло оспорния ревизионен акт, с който са установени задължения за годишен и авансов данък по ЗДДФЛ на ЕТ за 2019 г., 2020 г. и 2021 г. Решението е връчено на жалбоподателя по електронен път на 06.02.2024 г.

По делото са представени и приети като доказателства документите, съдържащи се в административната преписка по издаването и обжалването по административен ред на ревизионния акт, в това число доказателства удостоверяващи притежаването на КЕП от лицата, подписали в съответното длъжностно качество РА, РД и ЗВР и ЗИЗВР, ведно с оптичен носител, на който се съдържат електронните документи и файловете, генерирани при подписването им с квалифициран електронен подпис.

При така установената фактическа обстановка, съдът достигна до следните правни изводи:

По силата на чл. 160, ал. 2 от ДОПК, съдът преценява законосъобразността и обосноваването на РА, както и валидността на акта, независимо дали са изрично релевирани доводи за нищожност на РА в обжалваната му част, като преценява дали е издаден от компетентен орган и в съответната форма, спазени ли са процесуалните и материалноправните разпоредби по издаването му. За валидността на акта Съдът следи служебно и в тази връзка намира оспорения ревизионен акт за нищожен, съображенията за това са следните:

Оспореният ревизионен акт е издаден като електронен документ, подписан с професионални КУКЕП на неговите издатели и съгласно чл. 3, ал. 2 от ЗЕДЕУУ отговаря на предвидената в закона форма, като в тази връзка са представени доказателства за валиден КУКЕП. Мотивиран е с констатациите, изложени в РД, който на основание чл. 120, ал. 2 от ДОПК е негова неразделна част. Съдържа разпоредителна част в табличен вид с посочени вид, основание и размер на установените задължения. Следователно от формална страна РА е издаден в предвидената от закона писмена форма и има законово изискуемото съдържание. Същият, обаче е издаден от некомпетентен административен орган.

В настоящия случай, началото на ревизионното производство е поставено със Заповед за възлагане на ревизия /ЗВР/ № Р-22002223002788-020- 001/11.05.2023 г., връчена на 16.05.2023 г., изменена със Заповед за изменение на ЗВР № Р-22002223002788-020-002/09.08.2023 г. и №Р-22002223002788-020-003/11.09.2023 г., издадени от Б. И. Б., на длъжност началник сектор „Ревизии“ при ТД на НАП В. Т., оправомощен на основание чл. 112, ал. 2, т. 1 от ДОПК със Заповед № РД-01-245/05.05.2022 г. на директора на ТД на НАП С. и Заповед № 3-ЦУ-753/05.05.2022 г. и №3-ЦУ-933/12.05.2023 г. на зам. изпълнителния директор на НАП.

Със заповедта за възлагане на ревизията е определено ревизията да бъде извършена от С. Д. Ц.– ръководител на ревизията на длъжност „Главен инспектор по приходите“ и Е. П. И., заемаща длъжността „главен инспектор по приходите“.

Относно компетентността на възложителя на ревизията - Б. И. Б., на длъжност началник сектор „Ревизии“, в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП В. Т. да възлага извършване на ревизии, като част от административната преписка, е приложена Заповед № РД-01-245/05.05.2022 г., издадена от директор на ТД на НАП – С., на основание чл. 11, ал. 3 от ЗНАП във вр. с чл. 112, ал. 2, т. 1 от ДОПК и Заповед № 3-ЦУ-ОПР-753/05.05.2022г. на директора на НАП, с която същият е оправомощил зам.изпълнителния директор на НАП да определя органи по приходите за които не се прилагат правилата на чл. 7, ал. 1 и чл. 8 от ДОПК.

Приета като доказателство при първото разглеждане на делото е и Заповед № 3-ЦУ-753/05.05.2022 г.на зам.изпълнителния директор на НАП, в която, на основание чл. 12, ал. 6 от ДОПК са определени органи по приходите, за които не се прилагат правилата на чл. 7, ал. 1 и чл. 8 от ДОПК. Сред поименно изброените служители, в т. 3 от заповедта, са посочени и Б. И. Б., С. Д. Ц. и Е. П. И. от ТД на НАП В. Т..

Процесният ревизионен акт е издаден от Б. И. Б. на длъжност Началник на сектор, възложил ревизията и С. Д. Ц. на длъжност главен инспектор по приходите – ръководител на ревизията, като същият е подписан с КЕП и от двете лица.

Със заповед № 3-ЦУ-933/12.05.2023 г. на зам.изпълнителния директор на НАП е наредено служителите на ТД на НАП, посочени в Заповед № 3-ЦУ-753/05.05.2022 г., Заповед № 3-ЦУ-1997/04.11.2022 г. и Заповед № 3-ЦУ-869/03.05.2023 г. да осъществяват производствата по данъчно-осигурителен контрол по отношение на лицата, посочени като приложение към заповедта, за които компетентната териториална дирекция, съгласно чл. 8 от ДОПК, е ТД на НАП С.. От приложението към тази заповед се установява, че за извършването на ревизия на К. П. Б. е определена ТД на НАП В. Т.. Контролните производства следва да бъдат възложени от началниците на сектори, посочени конкретно актове в абзац 2 от заповедта, сред които и Заповед № 3-ЦУ-753/05.05.2022 г. и определени от директора на ТД на НАП С. със Заповед № РД-01-245/05.05.2022 г., издадена на основание чл.112 ал. 2 т. 1 от ДОПК. От съдържанието на последната посочена заповед се установява че в т.1.9 от нея е посочен Б. И. Б., на длъжност „Началник на сектор“ при ТД на НАП В. Т..

Така възложеното ревизионно производство на Б. И. Б. приключва с издаването на ревизионен акт от органи по приходите на ТД на НАП – В. Т..

Съгласно разпоредбата на чл. 112 ДОПК ревизионното производство се образува с издаването на ЗВР, като ревизия може да се възлага или от орган по приходите, определен от териториалния директор на компетентната териториална дирекция /чл. 112, ал. 2, т. 1 ДОПК/, или от изпълнителния директор на НАП, съответно от определен от него заместник изпълнителен директор /чл. 112, ал. 2, т. 2 ДОПК/.

Д. на правомощия обаче от заместник изпълнителния директор на НАП към орган по приходите от териториална дирекция, която не е териториално компетентна спрямо ревизираното лице противоречи на нормата на чл. 112, ал. 2 от ДОПК. В съдържанието на цитираната разпоредба не се сочи друго лице, различно от изпълнителния директор или негов заместник да има правомощието да възлага ревизии по отношение на всички лица, независимо в коя териториална дирекция е седалището им, а конкретните органи по приходите в съответната ТД на НАП,

компетентни да възложат ревизионно производство се определят от териториалния директор на компетентната териториална дирекция. Анализът на цитираната разпоредба сочи, че дадените правомощия в чл. 112, ал. 2, т. 2 от ДОПК са изрична компетентност на изпълнителния директор или негов заместник, предвид което те не могат да бъдат предоставяни другиму.

Съгласно разпоредбата на чл. 7, ал. 1 от ДОПК - „актовете по този кодекс се издават от орган по приходите, съответно от публичен изпълнител, от компетентната териториална дирекция“. На основание чл. 8, ал. 1, т. 1 от ДОПК, компетентна териториална дирекция на Националната агенция за приходите относно производствата по този кодекс, освен ако е предвидено друго, е териториалната дирекция по постоянния адрес на физическите лица, включително едноличните търговци, което в процесния казус е [населено място]. Поради горното и в случая компетентна е ТД на НАП С..

Основен принцип при провеждането на ревизионно производство е, че процесуалните действия се извършват от органи по приходите от компетентната териториалната дирекция, в случая по постоянния адрес на физическите лица, включително едноличните търговци. Изключенията от това правило са изчерпателно изброени и към тях се пристъпва при наличие на определени в закона предпоставки.

Предвиденото в нормата на чл. 12, ал. 6, изр. първо от ДОПК изключение от общото правило за определяне на компетентния орган определя, че „правилата на чл. 7, ал. 1 и чл. 8 не се прилагат за органи по приходите или публични изпълнители, определени от изпълнителния директор на Националната агенция за приходите или от оправомощен от него заместник изпълнителен директор“. В тази връзка в чл. 10, ал. 8 от ЗНАП е предвидено, че при необходимост за изпълнение на възложените на агенцията функции изпълнителният директор или оправомощено от него лице може със заповед да нареди служители от една териториална дирекция да преминат в друга териториална дирекция, за изпълнение на което съответният териториален директор командирова служители от поверената му дирекция при условия и по ред, определени в Кодекса на труда. С изменение на закона, обнародвано в ДВ, бр. 105 от 2020 г., в сила от 01.01.2021 г., е приета нова норма в разпоредбата на чл. 10, ал. 9 от ЗНАП, която предвижда, че при необходимост за изпълнение на възложените на агенцията функции изпълнителният директор или оправомощено от него лице може със заповед да нареди служители от една териториална дирекция да осъществяват правомощията си по отношение на лица, за които съгласно правилата на чл. 8 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс компетентни са органите на друга териториална дирекция, включително за части от работното време и без промяна на мястото на работа.

Нормата на чл. 10, ал. 9 от ЗНАП изисква освен да се определят със заповед на изпълнителния директор на НАП компетентните органи, за които не се прилагат чл.7 и чл.8 от ДОПК, също така и да се обоснове причината, която налага на органи по приходите при ТД на НАП – В. Т. да се възлага извършване на ревизия на дружество, регистрирано в [населено място]. Такива мотиви изцяло липсват, както в горепосочените заповеди на изпълнителния директор на НАП, така и в издадените в хода на ревизията официални документи, поради което не е спазено изискването на закона да

бъде посочена необходимостта, наложила прилагането на чл. 10, ал. 9 от ЗНАП. Нормата като изключение от общия принцип следва да се тълкува стриктно, а не разширително, тоест следва да се допуска отклонение от общите правила за компетентност на органите единствено в изключителни случаи и при доказана необходимост от това. Възможността по чл. 12, ал. 6 ДОПК служители от една териториална дирекция да осъществяват правомощията си по отношение на лица, за които съгласно правилата на чл. 8 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс компетентни са органите на друга териториална дирекция, е изключение от правилото за териториална компетентност на органите по приходите и следва да се прилага при спазване на изискванията, предвидени в чл. 10, ал. 9 ЗНАП – при необходимост, за изпълнение на възложените на агенцията функции. Обосноваването на такава необходимост е гаранция за спазване на принципа на законност по чл. 2, ал. 1 ДОПК, според който органите по приходите следва да действат в рамките на правомощията си, установени от закона и да прилагат законите точно и еднакво спрямо всички лица и срещу превратното упражняване на власт. В конкретния случай това изискване не е изпълнено, предвид липсата на мотиви в заповедта по чл. 10, ал. 9 ЗНАП на заместник изпълнителния директор.

Необходимост от провеждането на ревизията от органи по приходите от друга териториална дирекция не се установява и от представените от ответника писмени доказателства, тъй като тези документи не са послужили като фактически основания за издаването на заповедта по чл.10, ал. 9 ЗНАП. Съгласно ТР № 16/31.03.1975 на ОСГК на Върховния съд мотивите на административния акт могат да бъдат изложени и отделно от самия акт най-късно до изпращането на жалбата срещу акта на по - горния административен орган, в съобщението до страните по чл. 28, ал. 1 З. (отм.), в препроводителното (съпроводително) писмо или в друг документ към изпратената преписка, ако изхождат от същия административен орган, който е издал акта.

Доклад № 93-00-2957/01.07.2022 г. и Докладна записка № 93-00-5429/03.11.2021г. съдържат резултати от приложението на чл.12, ал. 6 ДОПК, не и основания за необходимост от издаването на нова заповед по чл.10, ал.9 ЗНАП по отношение на лица, за които компетентна е ТД на НАП – С.. В посочените документи не е посочена и причината, поради която ревизията на жалбоподателя е необходимо да бъде извършена от органи по приходите от друга ТД на НАП, а не от органите по приходите на компетентната ТД на НАП – С..

Представеното писмо 20-00-70/29.04.2021 г. на заместник - изпълнителния директор на НАП до директора на ТД на НАП се отнасят до въвеждането на организация за възлагане на производства спрямо лица с компетентна териториална дирекция ТД на НАП – С. на органи по приходите от ТД на НАП – Б., В., В. Т. и П. и не съдържа мотиви за необходимост от прилагането на чл.10, ал. 9 ЗНАП.

Съдът намира, че от съдържанието писмото и докладните записки не може да се обоснове извод за необходимостта за изпълнение на възложените на агенцията функции по смисъла на чл. 10, ал. 8 и ал. 9 ЗНАП. В тази вътрешноведомствена кореспонденция се излагат доводи за неравномерна

натовареност на служителите от отделните данъчни дирекции по отношение на броя на възложените и приключени ревизии, но няма изводи или данни за невъзможност или затруднена възможност на служителите от по-натоварените дирекции да осъществяват правомощията си съобразно възложената им териториална компетентност. Равномерната натовареност на органите по приходите не може и не следва да съставлява такава необходимост, че поради постигането ѝ, което е вид организационна цел на администрацията за оптимизиране на дейността ѝ, последица да е нарушаване на основни принципи и начала на данъчния и в частност на ревизионния процес, а именно началото на ограничената териториална компетентност на приходните органи, така както е въведено в императивната разпоредба на чл. 8 ДОПК. Изключенията от този принцип следва да са строго и лимитативно уредени, например каквато е уредбата по смисъла на чл. 12, ал. 6 ДОПК, или по реда на чл. 112, ал. 2, т. 2 вр. с ал. 3 ДОПК, когато ревизията се възлага от изпълнителния директор или заместник - изпълнителен директор на НАП и изрично е предвидено неприлагането на чл. 8 ДОПК.

Ето защо, щом се прави позоваване на изключение от общия принцип за териториална компетентност, така както този принцип е въведен като основно начало в данъчния процес, то не е достатъчно само преценката за целесъобразност на изпълнителния директор на НАП, обективизирана в издаване на заповеди с посочване на имена на служители и на техните длъжности. Нормативно установеното изключение от принципа за ограничена териториална компетентност на приходните органи предполага строгото му обосноваване и мотивиране на причините, които налагат прилагането на това изключение, така че да не се превърне в правило и така че съдебният му контрол да е възможен и ефективен. Не може да се приеме, че упражняването на правомощието по чл. 12, ал. 6 от ДОПК и чл. 10, ал. 9 от ЗНАП е изцяло по преценка за целесъобразност на компетентния за това орган. В този смисъл и Решение № 6474 от 28.05.2024 по адм. дело № 3687/2024 г. по описа на ВАС, Решение № 2675 от 06.03.2024 г. по адм. дело № 7618/2023 г. по описа на ВАС, Решение № 2947 от 12.03.204 г. по адм. дело № 8751/2023 г. по описа на ВАС.

При липсата на посочените доказателства, както и липсата на мотиви за необходимостта процесната ревизия да се извърши от органи по приходите от ТД на НАП – В. Т., а не от компетентната ТД на НАП – С., следва да се приеме, че органите по приходите от ТД на НАП – В. Т., възложили и провели ревизията и издали оспорения ревизионен акт не разполагат с компетентност за осъществяване на данъчно – осигурителен контрол по отношение на ревизираното лице при условията на чл. 10, ал. 9 ЗНАП във връзка с чл. 12, ал. 6 и чл. 119, ал. 2 ДОПК

В този смисъл е и практиката на ВАС – Решение № 7976 от 27.06.2024 г. по адм.д № 3214/2024 по описа на ВАС; Решение № 7579 от 19.06.2024 г. по адм.д № 3782/2024 по описа на ВАС; Решение № 7163 от 11.06.2024 г. по адм.д № 1515/2024 по описа на ВАС; Решение № 6536 от 29.05.2024 г. по адм.д № 20/2024 по описа на ВАС; Решение № 6474 от 28.05.2024 г. по адм.д № 3687/2024 по описа на ВАС и др.

По изложените съображение РА е издаден от орган по приходите, който не е компетентен по смисъла на чл. 7, ал. 1 и чл. 119, ал. 2 от ДОПК. Актът при липса на компетентност на издалия го орган е нищожен. С оглед предвидената в закона съвместна компетентност на издателите на РА, опорочаването на участието дори и на единия от тях влече нищожност на ревизионния акт като цяло, което е сторено в процесния случай. Липсата на мотиви от приходните органи за необходимостта ревизията да се възложи от орган по приходите от ТД на НАП – В. Т., вместо от ТД на НАП – С., води до извод за нищожността на издадения ревизионен акт.

С оглед изложеното, обжалваният РА следва да се обяви за нищожен поради липса на компетентност на органите, които са го издали. На основание чл. 160, ал. 5 от ДОПК вр. чл. 173, ал. 2 от АПК, следва делото да се изпрати като преписка на компетентната ТД на НАП - С. за образуване на нова ревизия на К. П. Б. при спазване на дадените в настоящето решение указания по тълкуването и прилагането на закона.

С оглед изхода на спора и заявената претенция, на основание чл. 161, ал.1 ДОПК, на жалбоподателя следва да бъдат присъдени направените разноски в размер на 3130 лв., от които 10 лв. държавна такса и 3120 лв. заплатено адвокатско възнаграждение по договор за правна защита и съдействие № 290 от 06.02.2024 г.

Водим от горното, на основание чл. 173, ал.2 АПК, вр.с чл. 160, ал.5 ДОПК, Административен съд София-град, Трето отделение, 36-ти състав,

РЕШИ :

ПРОГЛАСЯВА ЗА НИЩОЖЕН по жалбата на К. П. Б., ЕГН: [ЕГН], с адрес: [населено място], [улица], ет. 4, ап. 11, Ревизионен акт (РА) № Р-22002223002788-091-001 / 28.11.2023 г., издаден от Б. И. Б. на длъжност Началник на сектор, възложил ревизията и С. Д. Ц. на длъжност главен инспектор по приходите – ръководител на ревизията, потвърден с Решение № 165 от 05.02.2024 г. на директора на Дирекция „ОДОП“ – [населено място] при ЦУ на НАП, с който са установени задължения на К. П. Б. за годишен и авансов данък на ЕТ по Закона за данъците върху доходите на физическите лица /ЗДДФЛ/ в размер на 18 404,22 лева за данъчен период от 01.01.2019 г. до 31.12.2021 г. ведно с лихвите за забава в размер на 5 078,44 лева.

ИЗПРАЩА административната преписка на компетентната дирекция - ТД на НАП – С. за възлагане на нова ревизия на К. П. Б., ЕГН: [ЕГН], при съобразяване със задължителните указания по тълкуването и прилагането на закона дадени с настоящия съдебен акт .

ОСЪЖДА Национална агенция за приходите да заплати на К. П. Б., ЕГН: [ЕГН], с адрес: [населено място], [улица], ет. 4, ап. 11, разноски по делото в размер на 3130 (три хиляди сто и тридесет) лв.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ:

